

Men i forhold til indholdet, spørgsmålet om muligheden for tvangsadoptioner, vil jeg bare høre, om hr. Karsten Nonbo mener, at vi har rigelig med grundlag for at træffe en beslutning, at vi har forskning, der entydigt peger på, at det her er den rigtige måde at gøre det på, og at der ikke er problemer for børn, der bliver tvangsadopteret, i forhold til hvis man fandt nogle andre løsninger som åbne adoptioner eller andre muligheder, som der har været peget på i nogle af de debatter, der har været.

Kl. 15:26

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 15:26

Karsten Nonbo (V):

Jamen det er jo noget af det, vi skal kigge på i udvalgsarbejdet, for der er sager, der i mine øjne er meget, meget oplagte, og så er der også sager, der ikke er oplagte, og det er jo ved tvivlssager, at der skal prøves mange andre løsninger, for vi er jo enige om, at tvang er den absolut sidste løsning, man har. Men indimellem må man også være så realistisk at sige, at det kan være nødvendigt for barnets skyld.

Vi har åbne adoptioner, og man prøver i netværket at se, om der er andre, der kan adoptere, og der kan eventuelt laves en frivillig anbringelse i netværket omkring det ægtepar eller den enlige, som man er nødt til at tage barnet fra med tvang.

Så tvangsbortadoption er jo selvfølgelig den sidste løsning, når alt andet er glippet. Men hvis barnets mor eller far gentagende gange med tidligere børn osv. har vist, at her er intet at bygge på, så mener jeg, at man må slå til fra starten, frem for at barnet først bliver anbragt og så skal skifte en gang til osv. Det er der, vi har set så mange uheldige eksempler.

Kl. 15:27

Formanden:

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:27

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan ikke rigtig lide ordførerens måde at spille kortene på, om jeg så må sige. Her er tale om meget forskellige adoptionssituationer. Jeg har en fornemmelse af – og det vil jeg gerne have af eller bekræftet – at man nu kører hele det her sammen: Fordi man gerne vil have et lovforslag om tvangsadoption igennem, måske med nogle mennesker, nogle partier, som måske er mere skeptiske over for det, stikker man så samtidig

lunsen med stedbarnsadoptionen ud, fordi de samme partier, som kunne være skeptiske over for tvungen adoption, eller hvad man nu vil kalde det, er meget positive over for stedbarnsadoptionen med det samme og har tilkendegivet det i forskellige sammenhænge.

Så jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om Venstres ordfører ikke vil spørge justitsministeren meget hurtigt, om justitsministeren ikke kunne tænke sig at dele det her op. Og jeg vil også sige, at der jo ikke er noget som helst til hinder for, at justitsministeren beder om ordet for at afkræfte den mistanke, jeg f.eks. er kommet med.

Kl. 15:28

Formanden:

Jeg vil lige sige, inden ordføreren får ordet, at ministeren jo også får ordet heroppefra, så der er fri adgang til at spørge. Altså, det er i virkeligheden ikke i strid med forretningsordenen, at ministeren får ordet bagefter. Ordføreren.

Kl. 15:28

Karsten Nonbo (V):

Det var stort set det, jeg ville have sagt, som formanden sagde, altså at muligheden jo er til stede for at spørge ministeren selv. Men jeg vil da gerne sige, at der ikke ligger den skumle bagtanke, som fru Lone Dybkjær taler om her, til grund; det har jeg overhovedet ikke hørt være nævnt, altså det der med, at man tager noget, for at det skal glide ned sammen med noget andet.

Vi har jo før haft lovforslag, hvor man har taget flere ting og lagt dem sammen af praktiske grunde. Vi har jo omvendt også haft muligheden, at vi er blevet enige om at dele dem af samme grund. Så det vil jeg trygt overlade til justitsministeren.

Men der ligger ikke nogen skummel bagtanke bag det her fra min side, og jeg har ikke hørt, at der skulle gøre det fra nogen af mine kollegaer i mit parti.

Kl. 15:29

Formanden:

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:29

Lone Dybkjær (RV):

[Lydudfald] ... den måde, man anvender tiden på i Folketinget, og derfor er jeg udmærket godt klar over, at justitsministeren selvfølgelig får ordet til sidst. Men man kunne måske forhindre noget af den her diskussion, hvis justitsministeren tog ordet og sagde, at han var helt indstillet på allerede nu at skille lovforslaget ad, for så behøvede vi jo ikke at tvære rundt i det. Jeg er glad